

lukket, at der senere kan blive Lejlighed til at tage Spørgsmaalet om yderligere Benaadning op.

Jeg føler det her som en Pligt at udtale, at vi stadig har mødt Forstaaelse og god Villie hos den franske Regering, der har strakt sig saa langt, som gældende Love og Anordninger gør det muligt. Der er vel heller ingen, der har ventet, at den franske Regering, for at hjælpe nogle Mennesker ud af den Klemme, i hvilken de selv havde anbragt sig, skulde være med til at nedbryde den Disciplin, hvorpaa en Institution som Fremmedlegionen nødvendigvis maa hvile. Man kan, om man saa synes, beklage disse unge Mennesker, men man bør ikke, paa Grund af disse menneskelige Følelser, lade sig forlede til at skrive eller sige Ting, der intet gavner og maaske kan skade. De Forældre, der med Ængstelse følger deres Sønners Liv i det fremmede, gavnes ikke med store og stærke Ord, men ved stille og fornuftig Handling. Det bør nemlig ikke glemmes, at vi intet har at forlange, og denne Erkendelse bør formentlig ogsaa præge de interesserede Parters Optræden.

Det samme ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rettede to Forespørgsler til mig angaaende Rusland. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvilke Udsigter der var til, at de Forhandlinger, vi i Øjeblikket fører med den russiske Sovjetrepræsentant i Stockholm, vilde føre til et gunstigt Resultat, ligesom det ærede Medlem ogsaa ønskede at vide noget om Hjælpeaktionen til den nødstedte russiske Befolkning. Hvad det første Spørgsmaal angaar, maa jeg sige, at det altid er noget vanskeligt midt under Forhandlinger at udtale sig om disse samme Forhandlinger mulige Resultat. Lettere er det at sige, hvilket Resultat vi ønsker at opnaa, eller maaske rettere, hvilket Resultat vi ikke ønsker at komme til. Vi forfølger ikke med disse Forhandlinger noget som helst politisk Formaal; men dermed er tillige sagt, at vi ikke ønsker at afslutte nogen politisk Overenskomst. Der er maaske nogen Grund til at tro, at vore Partnere paa den anden Side Bordet ikke ganske deler vore Anskuelse i saa Henseende. Imidlertid anser jeg det for rigtigt her at sige, at vor Anskuelse om Ønskeligheden af ikke at slutte nogen politisk Overenskomst er fast, og naar jeg anser det for rigtigst at fremsætte dette, er det for overhovedet at komme til et Resultat.

Aldrig er vist Forhandlinger med en fremmed Stat ført under vanskeligere Forhold. Jeg har intet imod, tværtimod, jeg finder det naturligt, at de interesserede i en Overenskomst søger at gøre deres Interesser gældende; men alt afhænger dog i nogen Grad af Maaden. Saaledes kan jeg ikke tro, at det skulde virke fremmede paa vore Forhandlingsmuligheder, naar der bibringes de Herrer paa den anden Side Bordet den Opfattelse, at Danmark for enhver Pris maa og skal have en Overenskomst, og at man derfor ikke behøver at tage noget videre Hensyn til mulige Indvendinger fra vor Side. Hvis dette virkelig var Tilfældet, vilde de Forhandlinger, vi fører, netop være de Skinforhandlinger, man fra visse Folks Side har beskyldt mig for at føre. Der er fra min Side ikke tænkt paa noget bluff, men det er nødvendigt, at alle og ikke mindst Sovjetregeringens Repræsentanter forstaar det. En rigtig Erkendelse heraf vilde hindre mange Misforstaaelser nu og i Fremtiden. — Jeg mener ikke, at en dybere Gaaen ind paa de i Øjeblikket foregaaende Forhandlinger vil være heldig, og for øvrigt har jeg vel ogsaa allerede udtalt mig tilstrækkelig tydeligt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens andet Spørgsmaal er for saa vidt allerede blevet besvaret af Begivenhederne. Som det ærede Medlem rigtigt har fremhævet, har Moskvas Optræden ligeoverfor den fra dansk Side oprindelig tilbudte Hjælp været noget uforstaaende. Videre Forhandlinger vilde neppe have været i Overensstemmelse med dette Lands Værdighed, men paa den anden Side er der nogen Grund til til Trods for Sovjetregeringens Holdning dog at markere Danmarks oprigtige Ønske om at hjælpe den russiske Befolkning, overfor hvilken der altid i dette Land har hersket dyb Sympati. Vi har ment at naa dette Maal ved at stille et vist Beløb til det danske Røde Kors' Raadighed. Derigennem viser vi Landets Følelser, og vi undgaar, da Hjælpen gaar gennem en international Organisation, at være paatrængende overfor en Regering, der mente at burde afslaa en Hjælp, den selv havde bedt om. Lad Hjælpen saa kun være lille, alt kommer an paa den Aand, i hvilken Hjælpen ydes.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte mig om min Stilling til Grønland. Paa denne Forespørgsel vil jeg indskrænke mig til at svare følgende: Naar man fra norsk Side kommer til den Anskuelse,